

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214010224
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4214010224.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Medveckej, PhD. a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému X. U., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného X. U., proti rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/40/2014 zo dňa 13.11.2014, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 27.02.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému X. U., nar. dňa XX.XX.XXXX v M., trvale bytom Y., prechodne bytom V., X. XXX,

u k l a d á

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l/, písmeno n/ § 37 písmeno h/, písmeno m/, § 38 odsek 2, § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky, spisová značka OT/68/2014 zo dňa 30.05.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného X. U. vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa X. marca XXXX . v čase okolo XX.XX hodiny v katastrálnom území obce V., z parcely číslo C KN XXX/X, číslo porastu XXXA, ktorý obhospodaruje štátny podnik G. F. republiky, odštepny závod G. a patrí do lesného pôdneho fondu, bez povolenia zbieral a odcudzil palivové drevo v množstve X,XX metrov kubických, čím pre poškodený štátny podnik spôsobil škodu vo výške XX,- W., takto konal napriek tomu, že dňa XX.XX.XXXX bola za priestupok proti majetku podľa § 50 Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších zmien spáchaný dňa 14.02.2014 krádežou v B. Z. O. K. postihnutý blokovanou pokutou, evidenčného čísla XXXXXXXX na sankciu XX,- W.,

a tiež napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, spisová značka 2T/43/2013, s právoplatnosťou z 22.05.2013 bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Za to súd I. stupňa uložil obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. za použitia § 42 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. OT/68/2014 zo dňa 30.05.2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uvedený rozsudok odvolaním napadol obžalovaný. V písomných dôvodoch namietal, že trestného činu krádeže sa nedopustil, neboli zadokumentované žiadne fotodokumentácie, ktoré niekoľkokrát žiadal. Uviedol, že je pravdou, že zbieral drevo pri hlavnej ceste v obci X., avšak so súhlasom, ktorý im dal, ako robotníkom, starosta, aby uvedené drevo, ktoré bolo určené ako odpadový materiál, odniesli a spálili. Napriek súhlasu starostu bol zastavený hliadkou polície. Na otázku polície, či má povolenie na zber odpadového dreva uviedol, že pracuje ako robotník v obci V.. Uvedená hliadka drevový odpad, ktorý mal naukladaný na detskom kočíku, odfotila a urobili s ním zápisnicu na mieste. Drevový odpad mu nechali a povedali mu, že z toho nič nebude, nakoľko sa odpustil len priestupku a bude mu udelená pokuta. Asi dva týždne na to, prišla k nemu domov hliadka polície a zobrali ho na výsluch. Aj starosta by mu dosvedčil, že uvedené drevo zbieral s jeho súhlasom a žiadneho protiprávneho konania sa nedopustil. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v domácnosti vychováva deti sám a to z dôvodu, že ho opustila družka. Žiadal Krajský súd v Nitre, aby napadnutý rozsudok súdu I. stupňa riadne preskúmal a napravil chyby súdu I. stupňa a taktiež vyšetrovateľa. Žiadal predvolať starostu obce V. a vypočuť policajtov, ktorí ho zastavili na ceste a to hliadku z B..

V konečnom dôsledku žiadal zrušiť napadnutý rozsudok a oslobodiť ho spod obžaloby, nakoľko žiadneho trestného činu sa nedopustil.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý aj napriek tomu, že predvolanie na verejné zasadnutie mal riadne doručené a lehotu na jeho prípravu mal zachovanú, sa na toto verejné zasadnutie nedostavil.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa stotožňuje s písomným obsahom odvolania, ktoré si napísal obžalovaný sám. Uviedol, že jeho odvolanie smeruje predovšetkým proti trestu a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alternatívne navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v prípade obžalovaného upustiť od uloženia súhrnného trestu. Zástupkyňa krajského prokurátora pred odvolacím súdom uviedla, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné a to z toho dôvodu, že súd I. stupňa na základe vyjadrenia obžalovaného prijal jeho vyhlásenie o vine a pokiaľ ide o trest, tento považovala za zákonný, pretože bol obžalovanému uložený na samej spodnej hranici trestnej sadzby, keď súd správne postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a zohľadnil dve priťažujúce okolnosti.

Navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný pred súdom I. stupňa urobil vyhlásenie o vine a súd I. stupňa toto jeho vyhlásenie prijal. Z uvedeného dôvodu súd I. stupňa nevykonával dokazovanie ohľadom viny, ale len ohľadom dôkazov, potrebných pre rozhodnutie o treste. Odvolací súd preskúmal správnosť tohto postupu a zistil, že súd I. stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa ods. 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že

nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

S poukazom na tieto skutočnosti, preto odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine napadnutého rozsudku ale len výrok o uloženom treste.

Ohľadom osoby obžalovaného, bolo zistené, že tento má deväť záznamov v registri trestov pre rôzne trestné činy, prevažne pre trestné činy majetkovej povahy, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/146/2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nové Zámky - trestný rozkaz zo dňa 13.03.2013 sp. zn. 2T/43/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.05.2013. Zo správy miesta bydliska bol obžalovaný hodnotený priemerne. Z evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky má evidovaný jeden priestupok a to priestupok, ktorý je uvedený aj v skutku napadnutého rozsudku a to priestupok proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších zmien, za krádež v Hypermarkete Z. O. K., za čo bol postihnutý blokovou pokutou vo výške XX eur.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery tak súd I. stupňa ako aj odvolací súd prihliadal nielen na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku ale aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zákonom stanovená trestná sadzba pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. je 6 mesiacov až 3 roky. Súd I. stupňa v prípade obžalovaného pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. - priznanie sa k spáchaniu trestnej činnosti a úprimné oľutovanie trestného činu, ako aj na priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/ - spáchanie viac trestných činov, písm. m/ Tr. zák. - bol už za trestný čin odsúdený, a následne tak upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu na 16 mesiacov až 36 mesiacov.

Odvolací súd pri preskúmaní výroku o treste zistil, že súd I. stupňa pochybil, keď v prípade obžalovaného neprihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť, uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, teda súdu, že nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny.

Obžalovaný takýmto spôsobom umožnil „prevziať“ výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V súdnom konaní pri priznaní viny obžalovaným, súd I. stupňa formou otázok podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. por. zisťuje, či sa obžalovaný dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin, čím pri kladnej odpovedi aj de iure napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák. Vzhľadom na danú okolnosť, súd I. stupňa mal prihliadnuť v prípade obžalovaného aj na túto poľahčujúcu okolnosť a tak ukladať obžalovanému trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. a ukladať tak trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe za rovnováhy poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, teda v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. Trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, považoval odvolací súd, vzhľadom na charakter trestnej činnosti a osobu páchatel'a za primeraný a postačujúci na nápravu obžalovaného.

Iný druh trestu, ako trest nepodmienečný, v prípade obžalovaného neprichádzal do úvahy a to nielen vzhľadom na to, že obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, ale aj na osobu páchatel'a, na ktorého je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné pôsobiť represívne, pretože výchovné tresty u neho nemali dostatočný vplyv.

Keďže prejednávanej trestnej veci sa obžalovaný dopustil skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uložil aj odvolací súd obžalovanému súhrnný trest za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30.05.2014 sp. zn. 0T/68/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol upustiť od uloženia súhrnného trestu.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovanému bol trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 0T/68/2014 zo dňa 30.05.2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Obžalovaný je osobou, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti a preto nepovažoval odvolací súd tento trest uložený trestným rozkazom za primeraný za oba trestné činy. Dané skutočnosti viedli krajský súd, ako súd odvolací, k zrušeniu napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste a k uloženiu trestu odňatia slobody v nižšom trvaní a tak k čiastočnému vyhoveniu odvolania obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.